

Sven Peeters

Afscheidsbrief aan Fons

lieve fons,

ooit dacht ik dat je van me hield,
dat je me wilde verwennen, fons
maar nu ik je wat beter heb leren kennen
merk ik dat je, 's avonds voor het slapen gaan,
alleen voor je eigen, benepen boekenkastje knielt.

ach, fons, je wil het allemaal een beetje overzichtelijk houden,
op bekend terrein, een duidelijk profiel,
en daarom kon je nooit écht van me houden,
ikke, de zachte anarchist, het stokje in het wiel

bekend terrein? dat is je wijk daar, van burenzorg vol
van fijne lieden, niet binnenin de stad maar erbuiten
de gevels zijn er mooi, de straten rustig, de buiken bol
de ideale plek om je van de wereld af te sluiten

je koestert de schrijvende Nieuwe Belg, dat exotisch fenomeen!
die prachtbloem gebroken ontloken doorheen
de grijze bakstenen muur van de Vlaamsche literatuur!
maar toen vond de staat bij een Anatoliër een financieel probleem
je solidariteit en die van je collega's bleek van korte duur

en, beste fons, wat moet ik nu vertellen aan onze debutanten?
dat ze goed schreven maar op verkeerd papier?
dat het geen blijvers zullen zijn maar toevallige passanten?
jij ontnam menig schrijver het plezier

lieve fons
het is nu uit tussen ons

sinds kort betaal ik zelf de huur
je verklaringen zijn me te zuur
je onvoorspelbaarheid te duur

is ondertekend,

de literatuur

15 november 2008, Dag van de Koning
Coo, Zuid-België